

Verf. *Quibus accedit.*

20 Omnes pronuper laudati adnotarunt, quod ut donatio subsistat, opus erit quantitatem pecuniæ, vel æstimationem rei reservatæ modicam non esse, sed tantam ut verosimiliter donator successorem haberet possit, qui propter commodum se oneribus, ac negotiis hæreditariis implicet, in quo nihil definiti potest, sed iudicis arbitrio relinquatur discernendum, num quantitas ad hunc effectum sufficiat. Castill. num. 29. Molin. sup. Fab. de errorib. Pragm. decad. 48. error. 6. Fontan. n. 3. P. Molin. ubi proximè, Gamma decif. 348. num. 3. Tondut. num. 31. & alii communiter. Sed Clar. ubi proximè, docuit ad minimum reservandam quantitatem, aut rem, quæ superet vigesimam partem bonorum, quæ donantur, cui consentiunt Trentacinq. num. 7. Guttier. d. num. 15. Verius tamen est, quod regula circa hoc nulla statui potest.

Ibi: *Ego ut ingenuè fatear.*

Sequitur Mantic. d. tit. 31. ex num. 4. Guttier. loc. cit. Trentacinq. num. 6. qui Ripam, & Decium similiter impugnant, cum Castill. sup. à num. 43.

Ibi: *Nec ex hac consumptione donatio prior.*

21 Observandum est, quod donationis subsistentia non pendet à futuro eventu; nam vel statim valet, vel corrumpit, solumque inspicitur, an donatori facultas testandi relinquatur, non an tempore mortis habeat, de quo possit disponere. Etenim si donator dissiparet superabundantem portionem, quam ex bonis donatis reservavit, & præ inopia intestatus decederet, non ideo infirmabitur donatio jure facta. Similiter si is qui omnia bona sua, reservato usufructu sufficiente, donavit, brevi, fructibus non perceptis, obeat intestatus ob bonorum defectum, non retractabitur donatio. Ita sentiunt Mantic. d. tit. 31. num. 10. Tondut. d. cap. 41. num. 33. Anton. Fab. in Cod. lib. 8. tit. 34. definit. 9. Hermos. ubi sup. Fontanel. d. claus. 4. gloss. 22. num. 11. & 25. & gloss. 23. n. 20. Non urget pro Decio, quod nisi donasset, testari donator posset; nam idem eveniret, si dimidia bonorum parte donata, quam retinuit amitteret: præterquam quod donatio universalis non fuit causa proxima, ac præcisâ non testandi, sed dilapidatio; casus, vel mors præmatura donatoris.

Ibi: *Hinc etiam deducitur Bart. opinionem.*

22 De qua actum supra, ex num. 11. Quando donatio omnium bonorum teneat, vel non, cum variis limitationibus & ampliationibus tradunt jam laudati, præcipue Mantica, Trentacinquius, Castillus, Fontanella, & Hermosilla.

Ad Num. 4.

23 Donatio omnium bonorum præsentium jure communi valet, l. 1. tit. 4. part. 5. l. Omnes 17. §. Lucius, ff. quæ in fraud. credit. l. Si quis argentum 15. §. Sed & si quis, C. de donat. P. Molin.

de just. & jur. disp. 280. num. 8. Mantic. de tacito convent. lib. 13. tit. 25. num. 9. Anton. Gom. in l. 69. Taur. num. 1. Clar. §. Donatio, quest. 19. n. 2. Surd. decif. 233. an. 8. Guttier. de juram. confirm. cap. 11. num. 1. Gamma decif. 26. num. 3. Molin. de primog. lib. 2. cap. 10. num. 12. Trentacinq. var. lib. 3. tit. de donat. resol. 3. numer. 23. Castill. controvers. lib. 4. cap. 53. num. 2. Mathienz. in l. 8. gloss. 1. num. 3. tit. 10. lib. 5. Recop. Azeved. ibidem, num. 2.

Jure autem nostro regio aliud est constitutum, 24 ut scilicet donatio universi patrimonii, quod aliquis habet, non subsistat, l. 8. tit. 10. lib. 5. Recop. ne quis propriis bonis se spoliaret potius prodigus, quam liberalis: quod adnotant nostrates, Pat. Molin. num. 2. Guttier. num. 5. Villalob. Erar. commun. opin. lit. D, num. 167. Molin. Anton. Gom. Castill. Azeved. Mathienz. ubi proximè, Hermosill. in l. 9. gloss. 1. n. 2. tit. 4. p. 5.

Circa hanc regiam functionem quaeritur, an donatio bonorum omnium præsentium sustineatur, si donans usufructum eorum reservaverit? D. Covarr. non valere resolvit, cui adhaeret Mathienz. sup. num. 5. Diaz de Mena addit. ad Gam. decif. 166. ad fin. Est tamen contrarium verius, ac communiter receptum, quod tuentur Molin. de primog. lib. 2. cap. 10. à num. 22. Castill. d. cap. 53. num. 21. cum seqq. Anton. Gom. sup. n. 3. Guttier. num. 14. Hermos. num. 5. P. Molin. n. 15. & 16. Et ita est proculdubio tenendum.

25 Quæritur, num hujusmodi donatio prohibita Jure Regio, proferus irrita fiat, vel subsistat, reservata donatori portione congrua, ut se alere, testarique possit? Et quod nullus sit effectus, docent Anton. Gom. in l. 69. Taur. n. 2. Mathienz. d. gloss. 1. num. 4. P. Molin. num. 6. Castill. num. 2. Guttier. num. 3. Idem de jure communi verum est juxta communem opinionem, quanvis aliqui senserint, donationem bonorum omnium præsentium, ac futurorum, quoad præsentia consistere, de quo fuse disputat Cardin. Mantic. supra, lib. 13. tit. 26. & præter illum communiter subscribunt P. Molin. Guttier. Castill. & Anton. Gom. ubi proximè, Fontanel. de pact. nupt. claus. 4. gloss. 21. num. 42. part. 1. Clar. §. Donatio, q. 20. num. 2. Trentacinq. variar. lib. 3. tit. de donat. resol. 3. numer. 9. ubi limitat si adiciatur clausula, quod donatio valeat meliori modo; quo possit: & sic obtinuisse apud Neapolitanum Senatam refert Ursill. ad Afflic. decif. 107. n. 4.

26 Donatio hæreditatis ex lege Taurina habebitur irrita, Guttier. num. 5. quod itidem de jure communi compertum est. Mantic. num. 16. Guttier. num. 4. P. Molin. num. 17. Clar. sup. q. 19. num. 6. Duennas regula 219. ampliat. 4. Trentacinq. n. 26. Fachin. contro. lib. 6. cap. 94. Thesaur. decif. 226. Cancer. variar. part. 1. cap. 8. num. 152. Hæc resolutio deducitur ex l. Hæreditas 5. C. de pact. convent. l. Pactum quod dotali 15. C. de pact. l. Ex eo 4. C. de inutilib. stipulat. de qua disputat Mantic. d. lib. 13. tit. 33.

27 Eadem constitutione non impediende, donatio bonorum omnium præsentium subsistet, primo si juramento roboretur. P. Molin. num. 5. Anton. Gom. num. 4. Mathienz. num. 8. Guttier. num. 13. D. Covar. in rubr. de testam. part. 2. n. 14. Azeved. in l. 8. num. 4. tit. 10. lib. 5. Recop. ubi quadam utitur distinctione non admittenda, ex præmissis supra, num. 21. Secundo si Ecclesie, aut alii pio loco, vel operi fiat. Azeved. num. 6. Guttier. num. 7. P. Molin. num. 4. Mathienz. num. 9. Anton. Gom. num. 6. Mieres de majorat. part. 1. quest. 21. num. 61.

num. 61. Tertio si causâ mortis ea bona donentur. P. Molin. n. 18. Azeved. num. 2. Molin. d. cap. 10. num. 14. Cevall. comm. cont. comm. q. 695. num. 34. Parlador. quotidian. lib. 2. cap. 8. num. 3. Duennas reg. 217. limit. 1. Dissentit Anton. Gom. sup. n. 5. & dubitat Castill. controvers. lib. 4. cap. 3. num. 11. Sed immerito, nam cum penes donantes facultas revocandi resideat, cessat omnis ratio prohibitionis. Unde Fontanell. sup. d. caus. 4. gloss. 21. p. 2. num. 56. conclusionem limitat, si apponatur pactum ne donator possit pænitere, de quo Coniule Guttier. d. tract. de juram. confirmat. cap. 12. ex num. 2. Duennas reg. 217. qui tenet pacto rejecto, donationem sustinendam. Guttier. num. 4. Quarto dispositioni legis non erit locus si donatio in contractum onerosum transierit, ut si matrimonii gratiâ omnium bonorum intercedat donatio. P. Molin. d. cap. 10. num. 17. Ubi autem lex regia locum habet, illi donans renunciare non valet. Mathienz. n. 10. Ant. Gom. n. 1.

SUMMARIUM.

- 1 Distributionum quotidianarum definitio.
- 2 Utrum expediat, quod illæ instituantur.
- 3 Vocantur beneficia manualia, seu victualia, & quare.
- 4 Non sunt, nec dicuntur fructus Beneficiorum, nisi omnis utilitas in illis consistat. Quod limita ut infra, num. 6. in fin.
- 5 In Beneficiorum impetratione opus non est de distributionibus mentionem facere, licet valorem fructuum exprimere sit necesse.
- 6 Damnatus ad fructuum Beneficiorum restitutionem quotidianas distributiones retinere potest. Ante Fidei professionem distributiones illas capit Beneficiarius, sed non fructus, ibid. Dispensatus ad percipiendos fructus absens, non lucrabitur distributiones, ibid.
- 7 Consecratus, ut qui Divinis Officiis non intersunt, distributiones quotidianas percipiant, non sustinebunt, nisi ex rationabili causa introducta, & num. 14. ubi limitatur, & n. 29.
- 8 Interessentes Divinis Officiis, an possint ex consuetudine, amicitia, aut liberalitate remittere absentibus distributiones, quæ illis accrescunt?
- 9 Intervientes Pontifici, Episcopo, vel laico Principi, non lucrantur distributiones quotidianas, et si fructus percipiant absentes. Idem juris est, si studii gratiâ non intersint. Limitatur utrumque, ibid.
- 10 Dispensatus ut distributiones in absentia percipiat, an fructus capere liceat eidem.
- 11 Differentia, quæ versatur inter assistentiam in loco Beneficiorum, ac interessentiam Divinis Officiis, remissivè.
- 12 Parochus residens, per alium administrans, an fructus jure percipere possit?
- 13 Ubi de jure dubium existit, an quis non assistens Divinis, distributiones capiat, consuetudine introduci poterit, ut ipsas absens lucratur.
- 14 Jure Pontificio damnatæ sunt maxime Concilio Tridentino omnes consuetudines, quibus licet distributiones capi per illos, qui Choro non adsunt.
- 15 Proponitur questio, an post Concilium introduci possit consuetudo, ut non assistentes Divinis lucrarentur distributiones.

- 16 De lege prohibente, damnante, & abrogante consuetudinem, remissivè.
- 17 Ubi lex reprobat consuetudinem, expriment causam irrationabilitatis, etiam de futura consuetudine accipitur, ne deinceps sustineri de novo introducta possit.
- 18 Idem erit quoties lex, non expressâ causâ, consuetudinem ut iniquam, ac reprobam tollit.
- 19 Quamquam lex prohibeat, & abroget futuram consuetudinem, mutatis circumstantiis, & ex causa, quam legislator prævidere nequivit, poterit consuetudo subsistere, ac legi derogare contraria.
- 20 Quæ consuetudo rationalis, seu irrationabilis censetur.
- 21 Lex abrogans consuetudinem, an futuram comprehendat?
- 22 Lex non abrogat speciales locorum consuetudines, sed solum generalem contrariam, nisi exprimat consuetudinis derogatio.
- 23 Utrum abrogata consuetudine per legem, immemorialis sublata intelligatur, & num. 24. 25. & 26.
- 27 Consuetudo lucrandi distributiones quotidianas per eos, qui Divinis non intersunt, etiam immemorialis est sublata.
- 28 Consuetudo percipiendi distributiones absque interessentia ex illis justis causis sustinebitur, ex quibus jure licet fructus Beneficiorum in absentia acquirere.
- 29 Sustinetur Pontificis assensu.
- 30 Canonicatum ac Præbendam obtinens, an duplicem portionem ex distributionibus percipiat, & n. 31. & 32.
- 33 Distributiones, quas non lucrantur non interessentes, an assistentibus accrescant, & n. 34.
- 35 Habens duas præbendas in diversis Ecclesiis, qualiter in utraque distributiones lucrari possit.
- 36 Portio non interessentium absque causa legitima non accrescit, nisi realiter intervientibus, non aliis percipientibus distributiones in absentia.
- 37 Si omnes Beneficiorum abfuerint à choro, distributiones Ecclesie cedunt.
- 38 Qualis debeat esse assistentia in choro, ut quis lucratur distributiones.
- 39 Morbo impeditus distributiones quotidianas de jure percipit, & num. 48.
- 40 Qualis infirmitas ad hoc sufficiat.
- 41 Famulo infirmo salarium non debetur.
- 42 Limitatur.
- 43 Ad curationem famuli ægroti quas expensas dominus facere teneatur.
- 44 De famulo ægrotante ad Canonicum non est arguendum, propter rationis diversitatem.
- 45 Beneficiarius infirmus lucratur distributiones, si salute gaudens interesse solebat.
- 46 Consuetudine introduci potest, ne ægrotis distributiones præstentur.
- 47 Qui præsenctia Divinis interesse non valent, distributiones quarunt.
- 48 Incidens in morbum propriâ culpâ, non privat, distributionibus, licet non intersit: quod tamen limitatur.
- 49 Qui ob aliquam corporalem necessitatem non interest Divinis, lucratur distributiones.
- 50 Utrum necesse sit, quod in loco Ecclesie resideat?
- 51 Absens propter pestis metum, an distributiones lucratur quotidianas?
- 52 Canonicus à civitate expulsus absque culpa, distributiones consequitur.

- 53 Canonicus carcere detentus, an lucretur distributiones? & n. 54. & 55.
- 56 Excommunicatus non distributiones percipiat? & num. 57. & 58.
- 59 Suspendens ab Officio, aut Beneficio, an capiat distributiones? Et quid si Ecclesia sit polluta, vel interdita, ibid.
- 60 Distributiones quomodo restituenda injustè excommunicato, & quo remedio uti possit.
- 61 Suspendo, deposito, & excommunicato egentibus an ex fructibus sui Beneficii prestari debeant alimenta?
- 62 Clericus in Sacris quacunque censurâ affectus, & etiam actualiter degradatus, tenetur Divinum Officium recitare.
- 63 Beneficiarius non percipiens fructus, quando debeat ratione Beneficii recitare.
- 64 Tenue Beneficium obtinens, an ad Officium Divinum dicendum obligetur? Et quale Beneficium tenue censetur, num. 66.
- 65 Qui nullâ censurâ, aut penâ affectus, absque culpa propria, aut factio fructus Beneficii non percipit, ab onere recitandi liberatur.
- 67 Pensionem non compellitur solvere Beneficiarius, quanquam propria culpa fructus, aut distributiones non percipiat, sed ex illis pensionario debet satisfieri.
- 68 An valeat consuetudo, ut qui non interest omnibus Horis, integrè distributiones lucretur.
- 69 Aliquibus concessum est ministerii causâ, ut absentes lucretur distributiones.
- 70 Eadem absentia requiritur ad lucrandas elemosynas anniversariorum, quæ ad distributiones quotidianas lucrandas desiderantur.
- 71 Residentia de jure in omni Ecclesiastico Beneficio desideratur ad fructuum acquisitionem, & quid in simplicibus consuetudo induxerit.
- 72 De residentia Canonicorum post Concilium Tridentinum, remissivè.
- 73 De residentia Parochi, & aliorum quibus cura incumbit animarum, remissivè.
- 74 Eiusmodi residentia obligatio à jure divino procedit, & utrum Parochus possit per alium ministrare? ibid.
- 75 Utrum valeat consuetudo, quod Parochus non residens, fructus Beneficii lucretur, si per substitutum idoneè, ministratur? & num. 76.
- 77 Num sustinenda consuetudo, quâ Parochus non residenti fructus percipere liceret, deciditur.
- 78 Curam animarum habentes quanto tempore, ac ex quibus causis à suis Ecclesiis abesse permittantur.
- 79 Nulli Principi laico licet Jus Divinum interpretari.
- 80 Ecclesiastico Beneficio annexum est onus recitandi Officium Divinum, quod omittente lethali culpa imputatur; sed hoc restringitur.
- 81 Non recitans Beneficiarius Officium Divinum, quomodo ad restitutionem fructuum teneatur, & num. 82.
- 83 Semestre, quod indulgetur Concilio Lateranensi Beneficiarius, ne intra id teneatur fructus restituere propter omissionem non recitandi, an currat à die obtenti Beneficii, vel possessionis?
- 84 Beneficiarius non recitans uno, aut pluribus

diebus, non debet omnes fructus illi correspondentes restituere.

CAPUT XIII.

Distributiones quotidianæ sic communiter definiuntur: Sunt stipendia personalia, quæ ex redditibus Ecclesie, præter præbendam, aut portionem certam pro Beneficio competentem, Canonicis, Beneficiariis, ac Clericis Cathedralium, sive Collegiarum Divinis Officiis interessentibus pro Divino Officio in choro dicendo tribuntur. Hurtad. de resident. lib. 5. resol. 30. num. 20. Barbosa de jur. Eccles. lib. 3. cap. 18. n. 5.

Quærit Navar. de Hor. Canonic. cap. 18. num. 10. an expediat distributionum institutio? Et quanvis obijciat aliqua, tamen affirmativè resolvit; sunt etenim Ecclesie, ac Divino cultui, pro cuius frequentia constituuntur, favorabiles. Trident. sess. 21. de reformat. cap. 3. ubi Barbosa n. 2. Moneta de distribut. quotidian. part. 1. q. 5. num. 35. Azeved. in l. 14. num. 17. tit. 3. lib. 1. Recop. nam plerique spe lucri etiam ad actus Religionis alacrius accedunt. Qua ratione Tridentina Synodus d. cap. 3. constituit, ut in Ecclesiis Cathedralibus, & Collegiatis ex cunctis redditibus, quos in eis percipiunt Ecclesiastici, tertia pars deducatur ad distributiones quotidianas, ubi nullæ essent aut ita tenues, ac contemptibiles, ut Beneficarii ad assistendum Divinis Officiis non impellerentur propter lucrum. Cuius decreti meminerunt Molin. sup. num. 24. Cardin. Tusch. lit. D, conclus. 515. num. 1. Tondut. qq. Beneficial. p. 1. cap. 52. num. 2. Guttier. Canonic. lib. 2. cap. 15. num. 9. & alii apud Barbof. collect. d. cap. 3. Concil. n. 1.

Hujusmodi distributiones Beneficia manualia dicuntur, quia in manu interessentium solvuntur; & victualia, quoniam ad victum pro laboris mercede Clericis conceduntur, cap. unic. de cleric. non resident. in 6. ubi Barbosa collect. num. 2. Tusch. concl. 511. n. 6. & concl. 512. n. 6. Monet. sup. num. 4. & 15. Tondut. p. 2. cap. 1. §. 9. num. 30. Trullench. in Decalog. lib. 1. cap. 8. dub. 1. n. 1.

Ad Num. 1.

Quotidianæ distributiones fructus Beneficii non sunt, nec eorum appellatione continentur. Tusch. concl. 511. num. 8. Hurtad. sup. num. 22. Tondut. d. §. 9. num. 25. Monet. part. 1. quest. 6. Flamin. de resignat. Beneficior. lib. 6. quest. 2. num. 50. Barbosa tract. de appellativ. verb. signific. verb. Fructus, num. 12. An veniant nomine proventuum, aut reddituum Beneficii? tradunt Barbosa de Canonic. cap. 21. à num. 6. Trullench. ubi proximè. Sed si utilitas omnis Beneficii in distributionibus consistat (ut in his Occidentalibus Indiis evenit. Solorzan. de jur. Indiar. tom. 2. lib. 3. cap. 14. num. 19.) ipse fructuum appellatione comprehenduntur, quæ propriè non sunt quotidianæ, de quibus agimus. Tusch. conclus. 511. num. 4. Tondut. num. 28. Monet. num. 16. Ricciul. de jur. personar. lib. 1. cap. 13. num. 55. Barbosa cum aliis d. verb. Fructus, num. 17. de distribut. differentia, Barbosa de Canonic. cap. 19. n. 1.

Ibi:

Ibi: Præsertim tamen illud admovendum.

5 Ex præfata inter fructus, ac distributiones differentia inferitur primò cum D. Covar. quod licet in Beneficii impetratione, ut gratia valeat, valoris mentio fieri debeat, de quo supra lib. 1. cap. 20. ex. n. 73. distributiones tamen quotidianas, quas Beneficiarius capere potest non est opus exprimere. Trullench. num. 6. Cened. ad Decret. collect. 15. n. 3. Garcia de Benefic. p. 11. cap. 5. n. 321. Barbosa de jur. Ecclesiast. lib. 3. cap. 13. num. 10. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. §. 7. proem. num. 166. Bonacina in Sum. de Hor. Canonic. disp. 2. q. 2. punct. 1. num. 9. Distributiones enim non sunt de corpore Beneficii cuius valorem non auget, nec computantur in eo Tusch. concl. 513. Tondut. d. §. 9. n. 26. Gonzal. num. 162. Rebuff. tract. nomin. q. 9. n. 42. Staphil. de grat. & expectativ. in 9. forma, n. 65. Selva de Benefic. p. 3. q. 12. n. 33. Ricc. collect. 145. I. vers. Hinc inferitur, Hojeda de incompatib. Benefic. part. 1. cap. 17. n. 5.

6 Secundo inferitur, quod damnatus ad fructuum Beneficii restitutionem, distributiones quotidianas reddere non cogitur. Salgad. de Reg. protect. part. 4. cap. 8. n. 175. Barbosa de verb. Fructus, n. 13. Gonzal. n. 155. Lanzellot. de attent. p. 3. cap. ult. n. 31. Boët. decis. 140. n. 4. Sed hic quedam solet adhiberi distinctio de qua Lancellot. Salgad. sup. & Marefcot. var. lib. 2. cap. 34. à princ. Tertio, nam etsi proventus ante fidei professionem emissem fructus non acquirat, distributiones tamen lucretur. Gonzal. num. 170. Barbosa n. 14. Monet. p. 2. q. 19. num. 39. Campanil. divers. Jur. Canon. rubr. 8. cap. 3. n. 18. Gratian. discept. cap. 166. n. 22. Garcia p. 3. cap. 3. n. 59. Quarto dispensatus ad percipiendos fructus dum abest, distributionibus carebit. Barbosa n. 15. Monet. p. 1. q. 6. n. 10. Trullench. sup. n. 4. Gonzal. n. 175. Azor. Instit. Moral. l. 7. cap. 7. q. 2. D. Cov. inf. n. 2. Alia similia adjicit Gonz. ex n. 164. Hæc licet ita sint, nonnunquam tamen verbum fructus distributiones quotidianas complectitur, juxta subjectam materiam Barbosa de Canonic. cap. 21. n. 8. Trullench. d. dub. 1. n. 1.

Ad Num. 2.

7 Ut non assistentibus in choro Divinis Officiis distributiones quotidianæ præstentur, nulla potest introduci consuetudine. Trident. sess. 21. de reformat. cap. 3. Guttier. Canonic. cap. 15. num. 9. Tondut. qq. Benefic. p. 1. cap. 52. n. 2. Garc. de Benefic. p. 3. cap. 2. n. 430. Hojeda de incompatib. Benefic. cap. 17. n. 5. Duennas regula 134. limit. 6. Barbosa cum aliis collect. cap. unic. n. 4. de cleric. non resid. in 6. Sed si consuetudo rationabili causæ nitatur, veluti si studiis vacanti distributiones in absentia deberi usu sit receptum, consistet, observarique poterit. Trullench. in Decalog. lib. 1. cap. 8. dub. 15. num. 1. Sanch. consil. moral. lib. 2. cap. 2. n. 110. Bonacina in Sum. disp. 2. de Hor. Canonic. q. 5. punct. 6. num. 2. Barbosa de Canonic. cap. 23. ex. num. 11. ubi plures recenset causas, ex quibus sustinebitur consuetudo, ut absentes percipiant distributiones.

8 Illa non observabitur consuetudo, quod interessentes portionem sibi accrescentem remittant eis, qui non interfuerunt, ne fraus legi fiat. Barbosa de jur. Ecclesiast. lib. 3. cap. 18. num. 93. Condonatio enim amissarum distributionum Episcopo, Capitulo, ac Canonicis interdicitur in favore absentium. Trident. sess. 24. cap. 12. de reformat. ubi Barbosa cum pluribus n. 108. & 109. & in d. cap. 18. D. de Faria Novæ Addit. ad Covar. Tom. II.

ex. n. 91. Garc. d. c. 2. n. 432. Trullench. sup. dub. 16. n. 2. Gratian. discept. cap. 166. n. 31. Post perceptas distributiones, nullo præcedente pacto, aut fraude interveniente, licebit Canonico partem, quam ob absentiam alterius est lucratus, eidem liberaliter ex amicitia, vel urbanitate largiri. Azor. d. cap. 7. q. 9. Barbosa in d. cap. 12. Concil. n. 110. Monet. de distrib. quotid. p. 3. q. 5. n. 6. Trullench. sup. dub. 16. n. 4. Navar. de Hor. Canonic. miscellan. 59. n. 5. Sanch. sup. dub. 109. Hæc tamen omnia inutiliter discussa videntur, cum portiones illorum, qui absunt, non interessentibus accrescunt, sed credunt Ecclesie Fabricæ, vel alii pio loco ad arbitrium Ordinarii, sess. 22. de reformat. cap. 3. de cujus interpretatione, ac conciliatione cum capite 3. de reformat. sess. 21. infra agemus.

Ibi: Nec his debentur, qui fictè residere censentur.

Sunt plures causæ, ex quibus Canonici, & alii Beneficarii, qui residere tenentur, licet absint, pro præsentibus habentur, tum quoad fructuum acquisitionem, tum quoad lucrandum quotidianas distributiones: sed sæpe contingit, ut causa quæ protest ad fructus percipiendos: non sufficiat ad distributiones, ut videre licet apud Barbofam de Canon. cap. 24. & 25. & in Sum. Apostol. decis. collect. 258. Trullench. sup. d. cap. 8. dub. 2. cum seqq. Garc. d. c. 2. ex. num. 112. & alios ex jam laudatis. Hic D. Covar. docet, Canonicos inservientes, seu assistentes Episcopo, non percipere quotidianas distributiones: quod ita verum est, ut procedat etiam inservientibus Summo Pontifici, aut assistentibus Principi laico. Barbosa d. c. 25. n. 1. & 5. cum seqq. Garc. n. 385. Monet. p. 2. q. 9. n. 15. Trullench. sup. dub. 12. §. 1. Idem juris est in illo, qui studii causâ, sive docendo, sive discendo abest. Solorz. de jur. Indiar. tom. 2. l. 3. cap. 14. n. 21. Trullench. §. 9. n. 1. Garc. cum pluribus n. 112. Sanch. d. cap. 2. dub. 95. n. 4. Barbosa d. c. 25. n. 10. Guttier. Canon. lib. 2. q. 15. n. 12. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. §. 7. proem. n. 178. Præmissa fallunt quoties omnes fructus præbende ex distributionibus constant, quoniam eas lucretur absens. Barbosa ibidem, Garcia n. 113. late Solorz. ex n. 20. qui n. 37. rectè observat, hujusmodi improprias distributiones percipere Canonicum absentem, quoties jus habet ad fructuum acquisitionem. Sed quæstionis est, an qui abest studii occasione, amittat tertiam distributionem istarum partem, quæ accrescit interessentibus? Affirmant Barbosa, & alii, quos refert Solorzan. n. 28. ipse tamen contrarium tuetur.

Ibi: Quibus adstipulatur quod habens.

Hæc prænotavimus supra, n. 6. Adde Guttier. sup. n. 13. Idem dicendum existimo de dispensatio ad percipiendas distributiones quotidianas, quia fructus non capiet, quos absens de jure capere non possit; nam hi illarum appellatione non continentur. Trullench. d. cap. 8. dub. 1. n. 3. Hurtad. de resid. lib. 5. resol. 3. n. 21. Nec obest, quod concessa perceptione distributionum, quod plus, ac difficilius videtur, fructus concessi intelliguntur, argumento legis Non debet 23. de reg. jur. cum aliis, quæ congestit Barbosa axiom. 140. n. 5. nam illa regula in privilegiis (quæ strictè debere interpretari, maxime in præjudicium tertii, adnotavi supra, lib. 1. cap. 18. O cap.